

Hoe Gaat Het In De Woonzorgcentra?

Gepubliceerd op:

7

september
2020

Het is een vraag die de afgelopen maanden op heel wat lippen brandde. De antwoorden die we te zien kregen en krijgen in de media zijn niet altijd vrolijkmakend. Bovendien zijn ze zelden te veralgemenen.

Nog steeds onze visie

De visie van Zorgbedrijf Rivierenland gaat over zelfredzaamheid en zelfbeschikkingsrecht van elk individu. We streven ernaar om iedere klant en dus ook iedere bewoner van onze woonzorgcentra te benaderen als het unieke individu die hij of zij is. Samen met alle medewerkers, met familie en met vrijwilligers proberen we hen elke dag het beste te bieden dat zij op die dag willen en nodig hebben. Hoe realiseer je zo'n visie op een moment dat een virus de gezondheid en het leven van al die individuen bedreigt? Hoe ga je om met de richtlijnen van de Vlaamse overheid die soms lijnrecht tegenover die visie staan en die bovendien aan continue verandering onderhevig zijn?

Gezondheid of welzijn?

We vertrekken binnen onze woonzorgcentra, ook vandaag, van de bewoner. We focussen het wonen en leven. Dat is cruciaal. Daarin gaat ook aandacht naar de gezondheid van de bewoner zowel de fysieke als de mentale. We weten dat bezoek van familieleden en bekenden cruciaal is voor het welzijn van iedereen, ook voor die van bewoners in een woonzorgcentrum. Op basis van de richtlijnen van de Vlaamse overheid zoeken we daarom in elk woonzorgcentrum naar een bezoeksregeling die aansluit bij de noden van de bewoner én het risico op besmetting zo klein mogelijk houdt.

Ieder woonzorgcentrum heeft een multidisciplinair coronateam dat regelmatig samenkomt en de situatie continu evalueert. Bij een positieve evolutie wordt de bezoeksregeling versoepeld, bij een negatieve evolutie wordt ze verstrengd. Maar steeds houden we één zaak voor ogen: wat is het beste voor de bewoner? Wanneer de Vlaamse overheid bezoek op de kamer ontraadt, dan volgen we dat advies zolang het alternatief in het belang is van onze bewoners. Wanneer we vaststellen dat het bezoek niet kwaliteitsvol genoeg kan verlopen én we de veiligheid van de bewoners ook voldoende kunnen garanderen op een andere manier, dan passen we de werking aan. De beslissing over welk bezoek wanneer kan, wordt beïnvloed door de regels van de overheid, door de dagelijkse besmettingscijfers in de regio, door de beschikbare infrastructuur, door het weer, door de beschikbare medewerkers, enzovoort. Zo wordt bezoek op de kamer op sommige momenten en op sommige plaatsen wel toegestaan.

Tegelijk is het bezoek aan de bewoners maar één, weliswaar zeer belangrijk, deel van het leven in onze woonzorgcentra. Tijdens de ganse lockdown bleven de dagen van de bewoners goed gevuld. Ondanks het feit dat de vrijwilligers heel hard gemist worden, slaagden de medewerkers er in om heel wat fijne momenten te creëren: de cafetaria was open voor een drankje en een dansje, de traditionele bingo ging regelmatig door, er werden pannenkoeken, wafels en ijsjes genuttigd, er werd genoten van optredens op veilige afstand, er werd confituur gemaakt, er is gepicknickt (voor zover dat een woord is), enzovoort. Iedere dag maken zij (medewerkers en bewoners) er een feest van!

Rozengeur en maneschijn?

Is het rozengeur en maneschijn? Neen. Familie wordt gemist, belangrijke gebeurtenissen kunnen niet op de gewenste manier gevierd worden, contact is veel te beperkt en teveel gebonden aan regels, er is verdriet, er is kwaadheid, enzovoort. Is het kommer en kwel? Neen, helemaal niet, er is leven in de brouwerij en het leven van buiten ons huis is welkom in zoverre het virus het ons toelaat. En we duimen vooral allemaal dat we snel terug kunnen naar een normaal wonen en leven, ook in onze woonzorgcentra.

WOONZORGCENTRUM HOF VAN EGMONT

wzc Hof van Egmont

Hendrik Speecqvest 5, 2800 Mechelen

T 015 41 29 44 , hve.onthaal@zbrivierenland.be